

RIJEČ UREDNIKA

U posljednjem ovogodišnjem broju na početku donosimo još jedno predavanje s ovogodišnje Zimske katehetske škole. Svakako će biti zanimljivo da ga pročitate. Danas se, naime, svi pitamo kakvi su zadaci i mogućnosti našeg djelovanja u novim društvenim i političkim prilikama, na pragu trećeg tisućljeća, a upravo nam A. Vučković govori o situaciji karakterističnoj za prvo kršćanstvo, koje se susreće s helenizmom. Čitajući njegov prilog, imat ćemo priliku još bolje upoznati Apostolsku crkvu, ali i osnovna obilježja svake evangelizacije i katehizacije, kao što su npr. inkulturacija i, danas nama tako dragi izričaj, "vjernost Bogu i čovjeku". Upravo stoga, da ne bismo ostali zatvoreni u prošlost ili pak da ne bismo bili tek "hvalitelji prošlih vremena", bit će nam svima vrlo korisno pročitati što o prilikama današnjeg vremena, u kojem također treba naviještati Radosnu vijest, govori A. Kusić. *Novo doba* svima je nama, neposredno ili posredno, već poznato, ali što je to zapravo? Je li taj pokret, pogled na život, religija, način života i djelovanja kršćanski, agnostički, apolitički...? Kusić nas upućuje na to da si svaki kršćanin treba osobno postaviti pitanje: "Stojim li ja svojom životnom praksom - na putu Kristu?"

Na ta razmišljanja nadovezuje se i naša vrijedna suradnica V. Mandarić, koja govori o *krizi "starih" i rađanju "novih" vrednota među mladima*. Mnogi od nas koji nastojimo drugima naviještati "ludost križa" svojim godinama više nismo mladi, ali nadajmo se da smo to još uvijek duhom i da ćemo takvi i ostati. U tom smislu ovo razmišljanje o vrednotama sigurno nije samo govor o drugima, nego može biti i govor *o nama i za nas*: kakve su naše vrednote, što je nama najvažnije i na prvom mjestu? Za početak, pročitajmo što kaže autorica o vrednotama današnje mladeži!

Sljedeća dva priloga govore nam o nekim posebnim vidovima svake katehetske i religijskopedagoške djelatnosti. V. Mihaljević ukazuje na važnost i ulogu *didaktičkih medija u religioznom odgoju i katehezi odraslih*. Danas, kad se toliko govori o tzv. *permanentnom obrazovanju* i kad smo svjesni svakodnevnih promjena i pomaka u našem konkretnom životu i radu, ne smije se nikako smetnuti s uma da svaki čovjek, pa tako i odrasli, uči dok je živ. Poznavanje određenih didaktičkih i medijskih zakonitosti u tome će smislu biti više nego dobrodošlo. Svijet u kojem živimo sve je više obilježen elektronskim medijima i računalima. Dok smo još prije desetak godina na ta iznašašća suvremene tehnike i mogli gledati kao na nešto što s izravnim navještajem vjere nije povezano, danas, naglašava M. Essert, postaje sve očitijim da i računalo ima svoje mjesto u katehezi i religioznom odgoju.

Da živimo u teškim vremenima, to je svima jasno. Povijest nam međutim kazuje da je sličnih, ali i težih razdoblja, i kad je riječ o navještaju vjere, bilo i prije. U to ćete se i sami uvjeriti budete li pročitali i što M. Korade piše o *katehetskoj pouci hrvatskih pučkih misionara od 16. do 19. stoljeća*. Tu je zatim i nekoliko kraćih, ali ne manje zanimljivih i nadasve važnih priloga. Na kraju ćete naći i recenzije i prikaze raznovrsnih i vrlo vrijednih knjiga. Ugodno čitanje!

Urednik